

Κόλαφος για την Αριστερά – Η συνέντευξη που γκρέμισε τους μύθους για το Πολυτεχνείο που έντεχνα καλλιεργήθηκαν επί 44 χρόνια.

Δημοσίευση: 16 Νοεμβρίου 2018, 2:32 μμ

Η συνέντευξη έλαβε χώρα πριν περίπου έναν χρόνο.

Αμηχανία (και αφωνία) από όσους κατηλεύτηκαν το Πολυτεχνείο έπειτα από την αποκάλυψη της «κυριακάτικης δημοκρατίας» ότι **η πύλη έπεσε κατόπιν συμφωνίας φοιτητών - Στρατού!**

Σάλος έχει προκληθεί από τη συνέντευξη-ντοκουμέντο που ανατρέπεται τα δεδομένα για την εξέγερση του Πολυτεχνείου, την οποία παραχώρησαν ο Κυριάκος Σταμέλος, αριστερός και μέλος της συντονιστικής επιτροπής των φοιτητών, και ο Μιχάλης Γουνελάς, επικεφαλής των αρμάτων μάχης που περικύκλωσαν το κτίριο.

Το μείζον που προκύπτει από τη συνέντευξη είναι ότι **«αν δεν γινόταν το Πολυτεχνείο, δεν θα χάναμε την Κύπρο»**, ενώ οι δύο άνθρωποι, αυτόπτες μάρτυρες και πρωταγωνιστές ταυτόχρονα των εξελίξεων, καταρρίπτουν τα επιχειρήματα όσων θέλησαν να κατηλευτούν την εξέγερση.

Από τη συνέντευξη-ντοκουμέντο των δύο πρωταγωνιστών στην «κυριακάτικη δημοκρατία» και στον Παναγιώτη Λιάκο με τίτλο «Υπήρξε συμφωνία για να μπει το τανκς στο Πολυτεχνείο» υπήρξαν σφοδρές αντιδράσεις και οι αποκαλύψεις προκάλεσαν μεγάλη αίσθηση σε όλους τους χώρους, κυρίως της Κεντροδεξιάς.

Ο χώρος της Αριστεράς ωστόσο κράτησε σιγήν ιχθύος, σιώπησε περιέργως, παρότι ο Κυριάκος Σταμέλος είναι ένα πρόσωπο που προέρχεται από τον χώρο αυτόν και είναι αναγνωρισμένη η δράση του κατά τα γεγονότα του Πολυτεχνείου.

«Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι, αν δεν είχαν γίνει τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, πιθανότατα δεν θα είχαμε χάσει την Κύπρο; Δηλαδή, δεν ήταν στις προθέσεις βεβαίως των επαναστατημένων να χαθεί η Κύπρος, αλλά υπήρξε τέτοια ροή στην εκμετάλλευση διότι εμείς δεν ρίξαμε τον Παπαδόπουλο.

Φέραμε τον Ιωαννίδη, πάντως. Και ο Ιωαννίδης δεν έπεσε μόνος του, έπεσε λόγω των γεγονότων της Κύπρου. Αρα, λοιπόν, ένα αυθόρμητο κίνημα μετετράπη σε έναν μοχλό εναντίον της πατρίδος» επισήμανε ο Κυριάκος Σταμέλος και ξεκαθάρισε: «Δεν έχω καμία διάθεση αποδόμησης της εξέγερσης, απλά θέλω να πω την αλήθεια».

Τόσο ο Κυριάκος Σταμέλος όσο και ο Μιχάλης Γουνελάς, οι δύο «αντίπαλοι» στην εξέγερση του Πολυτεχνείου που συναντήθηκαν στα γραφεία της «κυριακάτικης δημοκρατίας» έπειτα από 44 ολόκληρα χρόνια, καταρρίπτουν πολλούς μύθους, αποκαλύπτουν συνταρακτικές αλήθειες και, την ίδια στιγμή, με τα λεγόμενά τους για εκείνη τη βραδιά, καταδεικνύουν ότι από ένα σημείο και έπειτα οι εξελίξεις ήταν προϊόν σκηνοθεσίας.

Όπως λέει ο Κυριάκος Σταμέλος, «κάποιοι από μας δεν θέλανε να ανοίξει η πόρτα, θέλαμε να επιτεθεί το τανκς, θέλαμε σύγκρουση», με τον Μιχάλη Γουνελά να τονίζει ότι οι στρατιώτες είχαν βάλει στα πρόσωπά τους πετσέτες για τα δακρυγόνα και να διαψεύδει ότι στον χώρο του Πολυτεχνείου υπήρχαν ελεύθεροι σκοπευτές του Στρατού. Διαψεύδουν επίσης ότι υπήρχε νεκρός εντός του χώρου του Πολυτεχνείου

Ύστερα από 44 χρόνια, οι δύο «αντίπαλοι» (το μέλος της συντονιστικής επιτροπής των φοιτητών Κυριάκος Σταμέλος και ο επικεφαλής των αρμάτων μάχης Μιχάλης Γουνελάς), που έκαναν τις διαπραγματεύσεις, συναντώνται και αποκαλύπτουν την αλήθεια. Τέσσερις δεκαετίες (για την ακρίβεια, 44 χρόνια) μετά τα γεγονότα του Πολυτεχνείου συναντώνται στα γραφεία της «κυριακάτικης δημοκρατίας» ο Κυριάκος Σταμέλος και ο Μιχάλης Γουνελάς. Ο ένας ήταν μέλος

της συντονιστικής επιτροπής των φοιτητών στην εξέγερση του Πολυτεχνείου. Ο άλλος ήταν ο επικεφαλής των αρμάτων μάχης που το περικύκλωσαν.

Στην ιστορικής σημασίας συζήτηση που ακολουθεί καταρρίπτονται πολλοί μύθοι που περιβάλλουν το Πολυτεχνείο, αποκαλύπτονται συνταρακτικές αλήθειες, αλλά ταυτόχρονα δημιουργούνται πάμπολλες απορίες για το αν εκείνη η βραδιά, από ένα σημείο κι έπειτα, ήταν προϊόν σκηνοθεσίας.

Τι πρέπει να μάθουν οι αναγνώστες μας για εσάς;

Κυριάκος Σταμέλος: Είμαι μηχανολόγος ηλεκτρολόγος μηχανικός. Ημουν αναπληρωματικό μέλος της συντονιστικής επιτροπής. Βρίσκομαι εδώ αντίπαλος μόνο του εαυτού μου. Δεν είμαι αντίπαλος με κανέναν Έλληνα, ο οποίος ενδιαφέρεται για τη διατήρηση του οικοπέδου. Συζητώ με όλους και επιθυμώ να είμαι φίλος με όλους.

Οικόπεδο;

Κ.Σ.: Η Ελλάς. Παραμένω αριστερός, αλλά πρώτα είμαι πατριώτης.

Μιχάλης Γουνελάς: Εγώ ήμουν επικεφαλής των αρμάτων μάχης στο Πολυτεχνείο.

Ποιος έδωσε την εντολή να κατευθυνθείτε προς το Πολυτεχνείο;

Μ.Γ.: Εγώ την εντολή την πήρα από τον διοικητή της μονάδος μου.

Όνομα;

Μ.Γ.: Δεν έχει σημασία. Δεν είχε εμπλακεί ποτέ και δεν θέλω να αναφέρω το όνομά του. Την εντολή την πήρε και αυτός από κάπου αλλού εν πάση περιπτώσει. Η εντολή έλεγε θα πάμε στο Πολυτεχνείο με αποστολή να παρεμβληθούμε μεταξύ φοιτητών και Αστυνομίας, να είμαστε οι εγγυητές των φοιτητών ότι δεν θα υποστούν εν πάση περιπτώσει βιαιοπραγίες απ' την Αστυνομία.

Αυτό ισχύει;

Κ.Σ.: Αυτό η πράξη δείχνει ότι σε ένα μέτρον ισχύει. Οπωσδήποτε δεν επηρεάσαμε εμείς την απόφαση της ΑΣΔΕΝ. Αυτό που στην πράξη έγινε είναι ότι από τη στιγμή που η συντονιστική επιτροπή όρισε δύο διαπραγματευτές, εμένα και τον κ. Λαλιώτη, κάναμε την επαφή να βγούμε έξω.

Διαπραγματευόσασταν με ποιον;

Κ.Σ.: Είχαμε ανοιχτή εντολή να διαπραγματευτούμε να ανοίξει η πύλη για να μπορέσουμε να μη γίνει μάχη στην πύλη, να μην υπάρξει σύγκρουση.

Με την Αστυνομία;

Κ.Σ.: Με τον Στρατό. Την Αστυνομία ούτως ή άλλως την είχαμε καταταγμένη σε αυτούς που είχαν χάσει τον έλεγχο και εκείνο το βράδυ αποτελεί μαύρη νύχτα της Ελληνικής Αστυνομίας και μας οφείλει ακόμα μία συγγνώμη. Κρατούσαν όλοι ξύλα και χτυπούσανε όπου βρίσκανε. Ο Στρατός είχε άλλη στάση. Ήταν πιο επαγγελματική η στάση του Στρατού. Αντιπροσωπεύοντας τη συντονιστική επιτροπή, ήρθαμε σε επαφή με τον κ. Γιοβάνη και τον κ. Γουνελά αμέσως εκεί έξω και τους είπαμε ότι θέλουμε να ανοίξει η πόρτα και δεν έχει νόημα πια κάποια σύγκρουση και να φύγουμε αναίμακτα. Αυτό βρήκε πρόσφορο έδαφος και ερμηνεύω ότι κατά κάποιον τρόπο και η στρατιωτική παρουσία εκεί πέρα δεν είχε πρόθεση να δώσει μια κάποια μάχη, να επιτεθεί, ας πούμε. Ο υποφαινόμενος ήταν υπεύθυνος κεντρικής πύλης τις τελευταίες τρεις ώρες, διότι ήταν άλλος υπεύθυνος, αλλά έφυγε επειδή το ΚΚΕ απέσυρε τους ανθρώπους του. Ανέλαβα εγώ την κεντρική πύλη και έχω δει τα πάντα. Αν δεν συμφωνούσα εγώ, δεν έμπαινε

άνθρωπος μέσα. Αυτό δεν το λέω επαιρόμενος για τίποτα, το λέω για να πω ότι ήμουνα πλέον εκεί όταν ήρθαν οι στρατιωτικές ίλες, παρατάχθηκαν τα τανκς.

Ποιο ήταν το σύνολο των στρατιωτικών δυνάμεων εκεί;

Μ.Γ.: Εμείς ήμασταν ένας ουλαμός, πέντε άρματα μάχης και μία μοίρα καταδρομών με έναν εξαιρετικό διοικητή.

Κ.Σ.: Όταν είδα ότι οι λοκατζήδες πλέον βάλανε τα μαντίλια στο πρόσωπο, ανέβηκα στη συντονιστική επιτροπή και τους είπα ότι τα τανκς είναι μπροστά, τα τανκς έχουν έρθει, οι λοκατζήδες έχουν βάλει τα μαντίλια στο πρόσωπο. Είπα συγκεκριμένα: Δεν εκτιμώ ότι είναι θέμα επιθέσεως -αυτά τα 'χω δηλώσει και στη δίκη του Πολυτεχνείου—, εκτιμώ ότι είναι για τα δακρυγόνα, αλλά εν πάση περιπτώσει η κατάσταση φτάνει προς ένα τέλος και προτείνω να διαπραγματευτούμε να ανοίξουμε την πύλη να φύγουμε. Και ζήτησα κάποιος από μας να έρθει μαζί μου να μοιραστώ το περιστατικό. Προς τιμήν του ο Κώστας ο Λαλιώτης είπε αμέσως ναι. Οι δυο μας κατεβήκαμε, βγήκαμε έξω και συζητήσαμε με τους κυρίους.

Το περιεχόμενο της συζήτησής σας ποιο ήταν; Τι σας ζήτησαν;

Μ.Γ.: Προσπαθούσαν να βρουν ποιος είναι ο πλέον πρόσφορος τρόπος για να ανοίξει η πόρτα. Λίγο πριν από την είσοδο του άρματος, μία ώρα πριν, ίσως και περισσότερο, από μια πλαϊνή πόρτα, απ' αυτές που βρισκόντουσαν δεξιά και αριστερά της κεντρικής πύλης του Πολυτεχνείου, βγήκαν μερικοί και τους εμπόδισαν από μέσα και την ξανακλείσανε.

Ποιοι τους εμπόδισαν;

Κ.Σ.: Υπήρχανε μέσα στη θέρμη των ωρών πολλοί από μας οι οποίοι δεν θέλανε να ανοίξει η πόρτα. Θέλανε να επιτεθεί το τανκς. Θέλανε σύγκρουση. Δεν έχω τίποτα με αυτούς και δεν με χωρίζει απολύτως τίποτα.

Πόσοι ήταν οι ζηλωτές και πόσοι μετριοπαθείς;

Κ.Σ.: Οι ζηλωτές ήταν πολλοί και ήταν πολλοί και οι μετριοπαθείς. Μετριοπαθείς υπό μία σωστή έννοια. Με 400 αστακούς έξω και έξι τανκς, τι να κάνουμε εμείς; Είχε τελειώσει ο ρόλος μας. Όλων. Και γι' αυτό και η επιτροπή απεδέχθη ομοφώνως να γίνουν διαπραγματεύσεις. Και από το όλον περιστατικό τεκμαίρονται αυτά που σας είπα ότι ο Στρατός είχε μια πιο συγκρατημένη σαφώς τάση. Ο Στρατός δεν ανήκει ποτέ σε κανέναν συνταγματάρχη. Ο Στρατός είναι ένα λαϊκό ελληνικό συνονθύλευμα, όπου, ή πλούσιος είσαι ή φτωχός, ξυπόλυτος στο χωριό, θα πας φαντάρος. Αξιωματικοί χωρίς φαντάρους δεν υπάρχουν. Ούτε και στρατηγοί. Κατά τούτο λοιπόν είμαι φίλος του Στρατού και δεν νομίζω ότι εκείνη την εποχή ο Στρατός αποτελείτο από 100%, ως πούμε, ένθερμους φιλοχουντικούς αξιωματικούς. Εχουμε τις πληροφορίες ότι υπήρχαν πάρα πολλές διεργασίες στον Στρατό και καταρχάς είναι γνωστό σε όλους σας, υποθέτω και σε σας, ότι ασχέτως του παρελθόντος του στρατηγού Ντάβου, είχε πει «τελειώνετε, αλλιώς έχουμε εμφύλιο».

Αληθεύουν αυτά;

Μ.Γ.: Σε μεγάλο βαθμό ισχύουν.

Η ιδέα των τανκς να περάσει την πύλη τίνος ήταν; Ποιος είχε την ιδέα;

Μ.Γ.: Πιστεύω ότι ήταν συναπόφαση. Από τις διαπραγματεύσεις βγήκε. Ήταν το συμπέρασμα των διαπραγματεύσεων.

Κ.Σ.: Δεν θέλανε πολλοί από μέσα να ανοίξει η πύλη από εμάς. Εγώ δεν θα το θεωρούσα ντροπή αν είχε ανοίξει. Δεν μας αφήνανε να την ανοίξουμε. Ήταν πολλοί οι αντιρρησίες. Η πύλη ήταν γεμάτη από πίσω με ξύλα, σίδερα. Βγάσαμε ένα, βάζανε δύο. Και από τότε που

βγήκαμε και μετά εγώ μίλησα και με τηλεβόα, και ο Κώστας Λαλιώτης, αν θυμάμαι καλώς, και κατορθώσαμε οι συμφοιτητές μας που ήταν επάνω στην πύλη και στις πόρτες και στις πύλες να υποχωρήσουν πίσω από το δεύτερο αυτοκίνητο. Εμένα μου ειπώθηκε ότι η επέμβαση θα γίνει. Το πίστεψα διότι αυτές οι επεμβάσεις γίνονται συνήθως γύρω στις τρεις τρειςήμισι, όταν η συνείδηση του πλήθους είναι στο ναδίρ, η συνείδηση των αξιωματικών είναι πολύ παραπάνω λόγω του ότι είναι εκπαιδευμένοι σε νυχτερινές ασκήσεις. Και με το επιχείρημα αυτό πολλοί πείστηκαν και πλέον υποχωρήσανε όλοι πίσω από το δεύτερο αυτοκίνητο. Μπροστά δεν υπήρχε τίποτα. Ο κ. Γουνελάς μας ρώτησε για να κινηθεί το άρμα, σιωπήσαμε, εγώ προσωπικά μέσα μου συναινούσα. Άλλο το «συμφώνησα» -προσέξτε- και άλλο το «συναινώ». Γιατί στόχος μου ως εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος της συντονιστικής ήταν να ανοίξει η πόρτα και τότε η πόρτα ήτανε διαθέσιμη προς κατάληψη, να το πούμε έτσι. Καταλάβατε; Οπέρ και έγινε.

Τις σημαίες γιατί δεν τις κατεβάσατε πριν μπειτε;

Μ.Γ.: Από συμβολικής πλευράς αυτό χτυπάει άσχημα. Δεν το σκέφτηκα εκείνη τη στιγμή. Και εγώ τώρα που το σκέφτομαι εκ των υστέρων στενοχωριέμαι. Με τον φόρτο, τον συναισθηματικό φόρτο όλων αυτών των γεγονότων, εκείνη τη στιγμή το μόνο που με ενδιέφερε πρωτίστως ήταν να μην πάθει κανείς τίποτα. Και λυπάμαι πάρα πολύ διότι τραυματίστηκε η κυρία Ρηγοπούλου.

Κ.Σ.: Οχι, δεν ήταν δυνατόν να κατέβουν εκείνο το βράδυ με τη θέρμη των γεγονότων οι σημαίες.

Πριν αρχίσει η συνέντευξη είπατε ότι στο γνωστό φιλμάκι η ταχύτητα με την οποία εισβάλλει το τανκς στην πύλη είναι διπλάσια του κανονικού.

Κ.Σ.: Περίπου διπλάσια του κανονικού. Κάνει πολιτική αυτό το φιλμ. Έχει κατατεθεί από εμένα στη δίκη του Πολυτεχνείου ότι το τανκς προχώρησε, ακούμπησε την πόρτα, δεν σταμάτησε τελείως, αλλά τότε μαρσάρισε οριστικώς για να ρίξει την πόρτα. Δεν υπήρχε αυτή η συνεχής κίνηση που βλέπετε. Θα μου πείτε τώρα γιατί τα λέω αυτά. Εκατό τα εκατό είναι πειραγμένη η ταχύτητα του φιλμ και κάνει πολιτική το φιλμ.

Μ.Γ.: Δεν ήταν δυνατόν να πέσουμε με ορμή να κάνουμε ζημιά και στο άρμα. Μπορούσε να κάνει ζημιά στα οπτικά επάνω, τα οποία ήτανε πανάκριβα. Δεν είχαμε σκοπό να τα καταστρέψουμε. Γι' αυτό γύρισα και το πυροβόλο πίσω. Αν βλέπετε, το πυροβόλο ήταν στραμμένο πίσω για να μην πάθει ζημιά. Ακουμπήσαμε και το σπρώξαμε.

Μάλιστα. Ας μιλήσουμε λίγο για το κλίμα στο Στράτευμα.

Μ.Γ.: Οι δικοί μου άνδρες που ήταν εκεί και οι υπόλοιποι -των ειδικών δυνάμεων οι περισσότεροι- ήμασταν διαλλακτικοί. Δεν πήγαμε κάτω για να σκοτώσουμε ούτε για να μαλώσουμε με τους φοιτητές ούτε να βιαιοπραγήσουμε ούτε να δείρουμε. Πήγαμε για να δώσουμε λύση σε μία κατάσταση. Και αυτό πιστεύω ότι κάναμε. Και νομίζω ότι αυτό ωφέλησε.

Κ.Σ.: Αν μας άφηναν μόνους με την Αστυνομία, θα 'χαμε πολλούς νεκρούς.

Νεκρούς εντός του χώρου του Πολυτεχνείου είχατε;

Κ.Σ.: Κοιτάχτε, νεκρούς δεν είχαμε, πλην έχω μία αμφιβολία διότι, όταν φύγαν όλοι οι φοιτητές, ο υποφαινόμενος και ο κ. Λαλιώτης με όλους τους αξιωματικούς και με τον κ. Γουνελά, μας ζητήσανε να τους πάμε εκεί όπου είναι το νοσοκομείο και όπου είναι ο ραδιοφωνικός σταθμός, πράμα που έγινε. Στο νοσοκομείο λοιπόν, στη γωνία, ήτανε κάτι τυλιγμένο σε μια γωνία, το οποίο θα μπορούσε να 'τανε και πτώμα. Αυτό όμως θα 'ταν οπωσδήποτε κάποιος τραυματίας που ήρθε απέξω.

Οπότε υπήρχαν και χτυπημένοι απέξω που έρχονταν μέσα.

Κ.Σ.: Μέσα τούς έδινε ο νοσοκόμος τις πρώτες βοήθειες και κατόπιν τους επιβιβάσαμε σε ασθενοφόρα και πήγαιναν στα νοσοκομεία. Αυτή η ροή έχει υπάρξει. Πριν να έρθει ο Στρατός, πολύ πριν να έρθει ο Στρατός, αυτό γινότανε.

Εκείνο το βράδυ ποιοι πυροβολούσαν;

Κ.Σ.: Ν' αρχίσουμε από το πότε πυροβολούσαν. Πυροβολούσαν από τότε που έπεσε το σκοτάδι. Υπήρξαν και κάποιοι ελεύθεροι σκοπευτές. Αποκλείεται αυτοί να ήταν άνθρωποι του Στρατού, ελεύθερος σκοπευτής θα πει ότι βρίσκει κούτελο στα 600 μέτρα. Ο Ρώσος έβρισκε στα 1.400.

Ο Ζάιτσεφ.

Κ.Σ.: Ο Ζάιτσεφ. Βολές για ελεύθερο σκοπευτή στα 200-300 μέτρα είναι αστείες. Σου μετράει τα κουμπιά. Αν λοιπόν υπήρχαν ελεύθεροι σκοπευτές, θα 'ταν πάρα πολλά τα θύματα. Δεν το συζητάω αυτό το πράμα. Άρα αυτοί ήταν κάποιοι πιο ερασιτέχνες επιχειρησιακώς... Είχανε, ας πούμε, κάποια σύνδεση και κάπως είχαν βρεθεί εκεί, από κάπου είχαν πάρει ένα όπλο. Αυτοί ήτανε παρακρατικοί, ήτανε της Αστυνομίας ή πιθανόν και λίγο προβοκάτορες, δεν γνωρίζω και δεν μπορώ να το πω. Αυτοί κάνανε ζημιές. Ήρθανε άνθρωποι τραυματισμένοι, οι οποίοι δεχόντουσαν τις πρώτες βοήθειες και τους βάζαμε στα ασθενοφόρα.

Μ.Γ.: Πάντως όχι στον χώρο του Πολυτεχνείου. Δεν υπήρχαν στον χώρο του Πολυτεχνείου ελεύθεροι σκοπευτές.

Κ.Σ.: Όχι, και να σας πω γιατί. Πιθανόν, όχι πιθανόν, είμαι απόλυτα βέβαιος, ότι ήταν μια τακτική τους επιλογή να μη χτυπήσουν τον χώρο. Θα μπορούσανε. Δεν τραυματίστηκε κανένας από σφαίρα στο προαύλιο που να προέρχεται απ έξω. Αυτό και πάλι είναι το αληθινόν, άρα το πατριωτικόν.

Μ.Γ.: Αυτό που έχει αναφερθεί σε κάποια συνέντευξη ότι την ώρα που βγαίνουν οι φοιτητές ελεύθεροι σκοπευτές πυροβολούσαν είναι εντελώς ανακριβές. Καταρχάς δεν ήταν δυνατόν να γίνει αυτό γιατί Στρατός, Αστυνομία και φοιτητές είχαν γίνει ένα πράμα. Ποιον να χτυπήσεις εκεί πέρα; Είναι εντελώς ανακριβές.

Εσείς δεν έχετε εικόνα για τον Στρατό να έλαβε κάποια εντολή;

Μ.Γ.: Δεν υπάρχει τέτοια εντολή. Είμαι απόλυτα βέβαιος. Είναι δυνατόν ο Στρατός να χτυπάει τον κόσμο και από πάνω οι ελεύθεροι σκοπευτές; Είναι αδιανόητο αυτό το πράγμα. Και πιστεύω ότι, μόνο που το σκεφτόμαστε, δεν πρέπει να το σκεφτόμαστε αυτό το πράμα.

Κ.Σ.: Δεν ήταν οι σκοπευτές στρατιωτικοί. Αναλαμβάνω την ευθύνη γι' αυτό που λέω. Τελείωσε αυτό το πράμα.

Τίνος ήταν η ιδέα να συγκεντρωθεί κόσμος στο Πολυτεχνείο;

Κ.Σ.: Η αρχική κίνηση ήταν ότι κατέβηκαν 300-400 άτομα από τη Νομική προς το Πολυτεχνείο. Διατυπώνω το αντιστασιακό παράπονο ότι δεν μας είπαν τίποτα. Ήρθανε μόνοι τους. Εχω δικαίωμα να το πω αυτό. Από κει και πέρα βρήκαν έδαφος σε όσους εκ του Πολυτεχνείου ήθελαν να γίνει μια κατάληψη. Εγώ θεωρώ ακόμα προς τιμήν μου για θέματα που εκφεύγουν της συνεντεύξεώς μας ότι ήμουν εναντίον της εκτάσεως των γεγονότων. Και ήμουν εναντίον της εκτάσεως των γεγονότων διότι ακόμα, πιθανόν από ντροπή, δεν έχουμε βάλει μία στήλη με τους νεκρούς της εξεγέρσεως μέσα στο Πολυτεχνείο. Είναι αδιανόητο να μην υπάρχει σήμερα μια μαρμάρινη πλάκα με τα ονόματα των πεσόντων. Και υπάρχει μόνο το κεφάλι του καθηγητού. Δεν είχαμε 24 θύματα;

Στον νομό Αττικής μού φαίνεται.

Μ.Γ.: Κατά τη διάρκεια των γεγονότων.

Κ.Σ.: Ναι, στην περιοχή των Αθηνών. Βεβαίως έχετε δίκιο. Αυτοί όμως κινητοποιήθηκαν εξαιτίας των δικών μας προτροπών. Τα ονόματα πέριξ του Πολυτεχνείου νεκρών. Γιατί δεν τα έχουμε βάλει; Εδώ έχουνε βάλει στην ΕΡΤ. Χωρίς νεκρούς έχουν βάλει στήλη. Εμείς είχαμε 24 και δεν βάζουμε στήλη; Τους 24 λοιπόν νεκρούς δεν τους πήραμε πίσω. Δεν ρίξαμε εμείς τη χούντα προφανώς.

Τι κάνατε;

Κ.Σ.: Πολύ καλώς θέλαμε και οι πιο ψυχραιμοί και οι πιο ένθερμοι μία εναντίωση προς το καθεστώς. Τιμώ όλους όσοι την ήθελαν, σ' όποιο μέτρο την ήθελαν. Εγώ ήμουν πιο ψυχραιμος, πιο σκεπτικός, διότι προτιμούσα να δούμε, βρε αδερφέ, και 20, 30 μέρες τη λύση Μαρκεζίνη. Εγώ είχα γυρίσει απ' τον Στρατό μιάμιση μέρα πριν από την έναρξη της καταλήψεως. Ακόμα και αυτό σήμερα το σκέφτομαι: Γιατί μας αφήσανε να γυρίσουμε τότε πίσω στα γεγονότα; Δεν θεωρώ ότι είναι μέρος κάποιου σχεδίου, αλλά αμέσως μόλις γυρίζουμε από τον Στρατό να ξεκινάει ένα μέγα γεγονός, εμένα με προβληματίζε.

Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι, αν δεν είχαν γίνει τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, πιθανότατα δεν θα είχαμε χάσει την Κύπρο. Δηλαδή δεν ήταν στις προθέσεις βεβαίως των επαναστατημένων να χαθεί η Κύπρος, αλλά υπήρξε τέτοια ροή στην εκμετάλλευση διότι εμείς δεν ρίξαμε τον Παπαδόπουλο. Φέραμε τον Ιωαννίδη, πάντως. Και ο Ιωαννίδης δεν έπεσε μόνος του, έπεσε λόγω των γεγονότων της Κύπρου. Αρα λοιπόν ένα αυθόρμητο κίνημα μετετράπη σε έναν μοχλό εναντίον της πατρίδος. Γιατί δεν είχε τις ιδιότητες που πρέπει να 'χεις όταν προχωράς, όταν πας να κάνεις μια σύγκρουση. Δεν έχω καμία διάθεση αποδόμησης της εξέγερσης, απλά θέλω να πω την αλήθεια.

Τον ραδιοφωνικό σταθμό οι Ενοπλες Δυνάμεις δεν μπορούσαν να τον μπλοκάρουν;

Μ.Γ.: Αν είχαν την τεχνική δυνατότητα; Ναι, φυσικά και την είχανε.

Παροχή ρεύματος και ύδατος είχε το Πολυτεχνείο;

Μ.Γ.: Είχε βεβαίως.

Γιατί δεν τα διέκοψαν;

Μ.Γ.: Κι αυτό ήταν εύκολο να γίνει. Αυτό νομίζω ήταν ευκολότερο να γίνει.

Δεν θα λειτουργούσε αποτρεπτικά αυτό για την κλιμάκωση της έντασης;

Μ.Γ.: Βεβαίως. Κάποια στιγμή θα ήτανε στο όριο, θα εξαντλούνταν και θα σταματούσαν, θα βγαίνανε από μόνοι τους έξω. Δεν ξέρω γιατί δεν έγινε.

Δεν είχατε την εικόνα μέσα από τον Στρατό ότι αυτό ίσως να αποτελεί ένα κομμάτι μιας μεγάλης σκηνοθεσίας;

Μ.Γ.: Εγώ την έχω ακόμα αυτή την εντύπωση. Αλλά φυσικά, άμα κάτι δεν μπορείς να το αποδείξεις δεν μπορείς να το πεις. Αλλά από τη γενικότερη γνώση που έχουμε, κοιτάξτε να δείτε. Εγώ δεν θέλω να απαξιωθεί το Πολυτεχνείο στο ποσοστό που ήταν αυθόρμητο. Σ' αυτό τον βαθμό δεν θέλω να απαξιωθεί. Αλλά από ένα σημείο και μετά που έγινε ποδηγετούμενο, ναι, εκεί νομίζω ότι πρέπει να απαξιωθεί.

Ο ραδιοφωνικός σταθμός πώς στήθηκε; Εσείς ήσασταν στη συντονιστική. Δεν είχατε εικόνα;

Κ.Σ.: Δεν ξέρουμε ακόμα ποιος έστησε τον ραδιοσταθμό. Τα μηχανήματα δεν ήτανε κατασκευή δικιά μας. Αυτό μπορώ να σας το διαβεβαιώσω και ακόμα δεν ξέρουμε ποιος το 'φερε, με ποιον πρωτομίλησε, τότε ειδοποιήθηκε η συντονιστική. Αυτό που ξέρω εγώ να σας πω είναι ότι μόλις άρχισε να λειτουργεί ο σταθμός, εγώ εντός δύο ωρών περίμενα ή να κοπεί το ρεύμα ή ν'

αρχίσουν οι παρεμβολές. Το γιατί μείναμε, μου λένε πολλοί δικοί μου μην προβοκάρεις. Δεν προβοκάρω όταν λέω μα πώς είναι δυνατόν να μείναμε με ρεύμα, νερό, και σταθμό χωρίς παρεμβολές τρεις μέρες. Δεν φαίνεται λογικό αυτό το πράγμα, δηλαδή, για να το πούμε. Περί σταθμού σάς απαντώ ότι εγώ περίμενα εντός δύο ωρών ή να κοπεί το ρεύμα ή 100% μπορούσε ο Στρατός να κάνει ισχυρή παρεμβολή ή να γυρίσει την ΕΡΤ πάνω στον σταθμό.

Μ.Γ.: Ξέρετε τι μου έκανε εντύπωση απ' την πρώτη στιγμή; **Ενώ υπήρχανε στα κάγκελα πανό με αντιαμερικανικά συνθήματα, απ' τον σταθμό δεν άκουσα αντιαμερικανικό σύνθημα.** Γιατί περίμενα ότι ο σταθμός μόνο αντιαμερικανικά συνθήματα θα εκπέμπει, ας πούμε.

Κ.Σ.: Το προαύλιο ωρύετο με αντιιμπεριαλιστικά και αντινατοϊκά συνθήματα. Αυτό είναι γνωστό. Τελειώσαμε μ' αυτό. Δεν γνωρίζω γιατί ο σταθμός δεν ακολούθησε αυτή την πολιτική. Θα υπήρχαν κάποιοι λόγοι σώφρονες για να μην ακολουθηθεί προφανώς, αλλά πάντως δεν ακολουθήθηκε αυτή η πολιτική. Ο σταθμός κατά παραδοχή όλων με τους οποίους έχω κουβεντιάσει δεν είχε αντιιμπεριαλιστική -δεν με νοιάζει να το πω το αντιαμερικανική- διότι τιμώ την παρουσία των Ηνωμένων Πολιτειών στη χώρα μου και έτσι είμαι υποχρεωμένος να κάνω. Αυτό πέφτει στις πλάτες των Ελλήνων πολιτικών. Τι κάνουν με τη μεγάλη δύναμη.

dimokratianews.gr

<https://www.pentapostagma.gr/2018/11/κόλαφος-για-την-αριστερά-η-συνέντευξη.html>

Εκτυπώσιμο: <https://www.imdleio.gr/diaf/2018/polytexneio-arist.pdf>